Inskriften är följande:

· aystin · risþi · stin · þena · eftiʀ · þuri · faþur · sin ·
5 10 15 20 25 30 35

Översättning: Östen reste denna sten efter sin fader Torer.

12. Vårdsbergs kyrka, Bankekinds hd.

Litteratur: W. 71; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 82; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT* 1, s. 39, *Reseber.* 1871, s. 84.

P. A. Säve har först omnämnt de två kalkhällarna, som sålunda beskrivas av C. F. Nordenskjöld: »I vapenhusets golf, under tornet, ser man två fragmenter af runstenar, det ena 2,3 fot (67 cm) långt och 1,4 fot (30 cm) bredt med konstiga slingornamenter, det andra, sannolikt tillhörande det förra, är 1,6 fot (46 cm) långt och 1,4 fot (30 cm) bredt. På detta stycke synes en del af runslingan med 4 mynder, som bilda ordet **sual** eller 'själ'.»

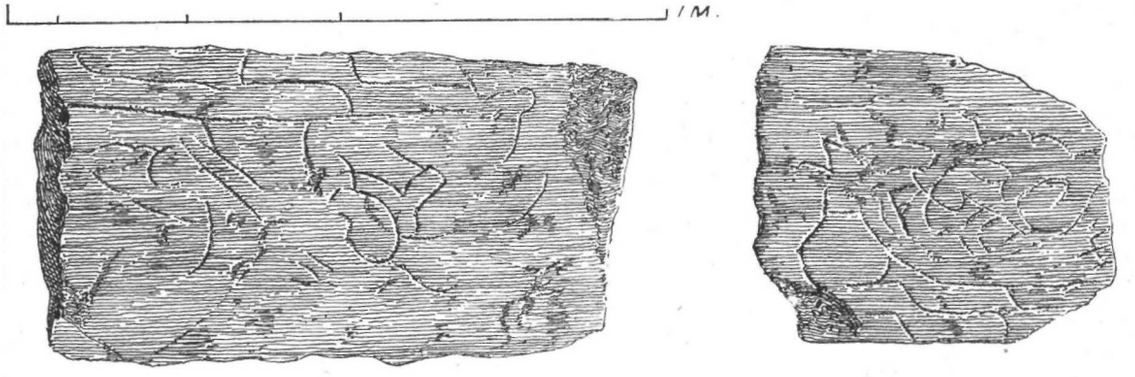

De linier, som Nordenskjöld läst som runor, äro troligen inga sådana, varför dessa stenar nu blott hava ornament i behåll.

13. Konungsunds kyrka, Björkekinds hd.

Pl. IV. Fig. 1.

Litteratur: B. 837; L. 1103; W. 27; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 568; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 76; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 126, teckn.; *Reseber.* 1862, s. 37; Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 37, teckning.

Runstenen är insatt liggande i stenfoten till Konungsunds kyrka på södra yttersidan, och redan Peringskiöld anger dess plats vara »I Konungsundz Kyrkiemuur». Ämnet är